

Agustí Borrell

Vicari general dels Carmelites Descalços. Catalunya Cristiana.

08.04.2018

Albània és un petit país situat a la costa mediterrània, entre l'Adriàtic i el Jònic. Es troba al nord de Grècia i al sud de Montenegro i de Kosovo (país també de majoria albanesa). Actualment, té poc més de tres milions d'habitants, que mantenen la seva cultura i la seva antiga llengua albanesa.

El país ha viscut etapes realment turbulentes al llarg de la història. Va viure molts segles en l'àmbit de l'imperi otomà, durant els quals va experimentar una forta islamització. Fa poc més de cent anys es va independitzar i després de passar un temps sota la influència italiana, durant mig segle va patir una dictadura comunista radical. Fa uns vint-i-cinc anys, arran dels canvis profunds que es van produir a l'est d'Europa, i especialment als Balcans, Albània es va constituir en república parlamentària, si bé encara avui la democràcia té dificultats per consolidar-s'hi. Des del punt de vista econòmic, és un dels països més pobres del continent europeu. La meitat de la població activa es dedica a l'agricultura, amb mitjans precaris. De mica en mica creix l'activitat turística, per a la qual el país té bones condicions, gràcies a l'atractiu natural d'un territori molt muntanyós que té alhora una àmplia zona costanera.

El que m'ha cridat l'atenció és que totes aquestes i altres dades pràcticament les he descobert quan he hagut de fer-hi una visita. Albània és un país que no surt habitualment a les notícies pel qual ens preocupem ben poc. I tanmateix, és ben proper a nosaltres. De fet, per a algú que viu a Roma, Albània és fins i tot més a prop que Catalunya. Hi ha un punt al canal d'Otranto on la costa albanesa es troba a penes a 70 km de la costa italiana.

Què ho fa que dediquem tanta atenció a països i realitats geogràficament molt llunyans, mentre oblidem del tot poblacions que ens són tan properes? Segurament és una conseqüència més del fenomen de la globalització, que ens distreu de les persones que tenim al costat. En qualsevol cas, em sembla un signe més del fet que estem lluny de donar el mateix valor a totes les persones i a tots els pobles.